

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

La senmana ilustrada

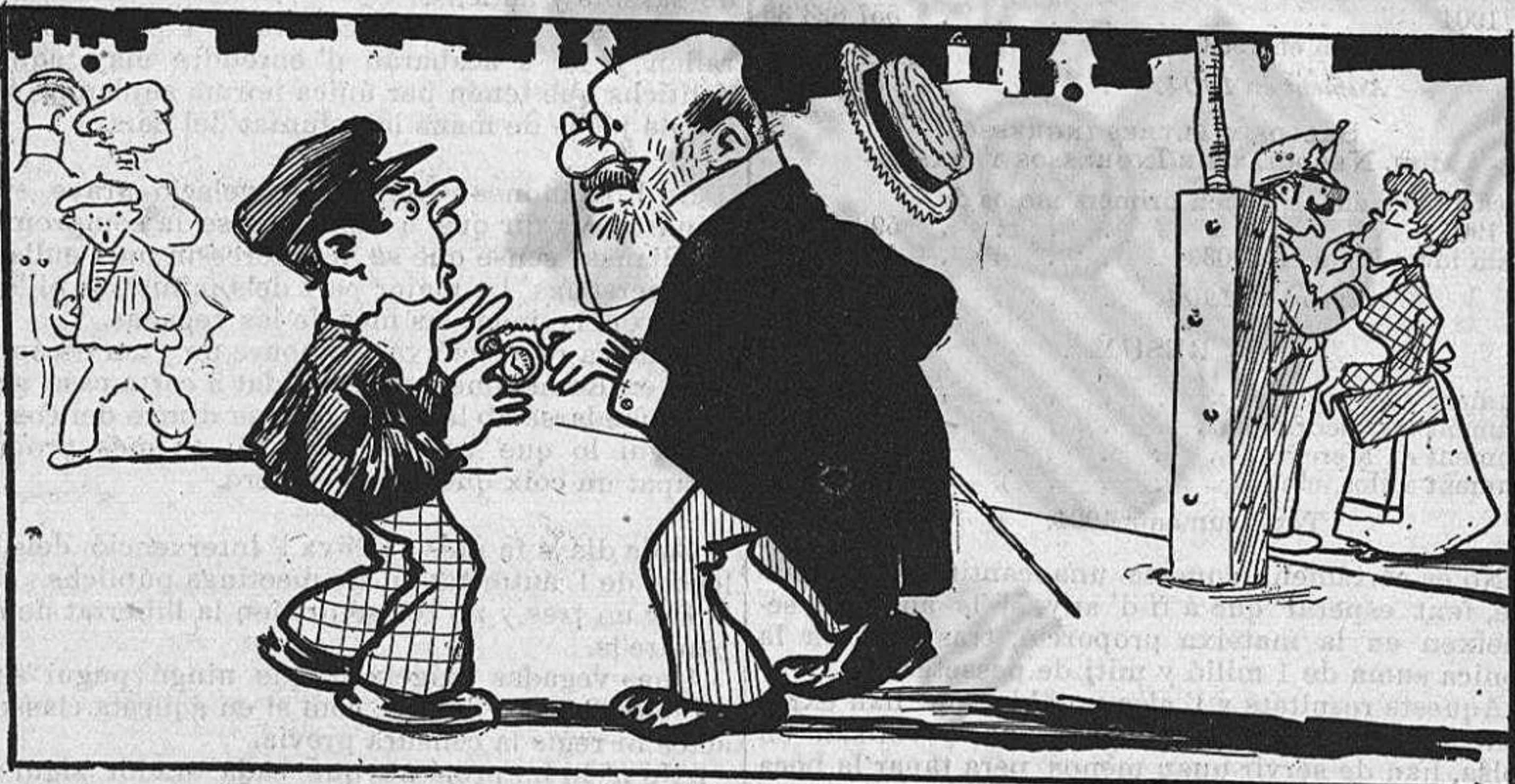

Accidents de una corrida que va ser molt discutida.

FI DEL DRAMA.

17 ANYS
PRESÓ
CORRECCIONAL

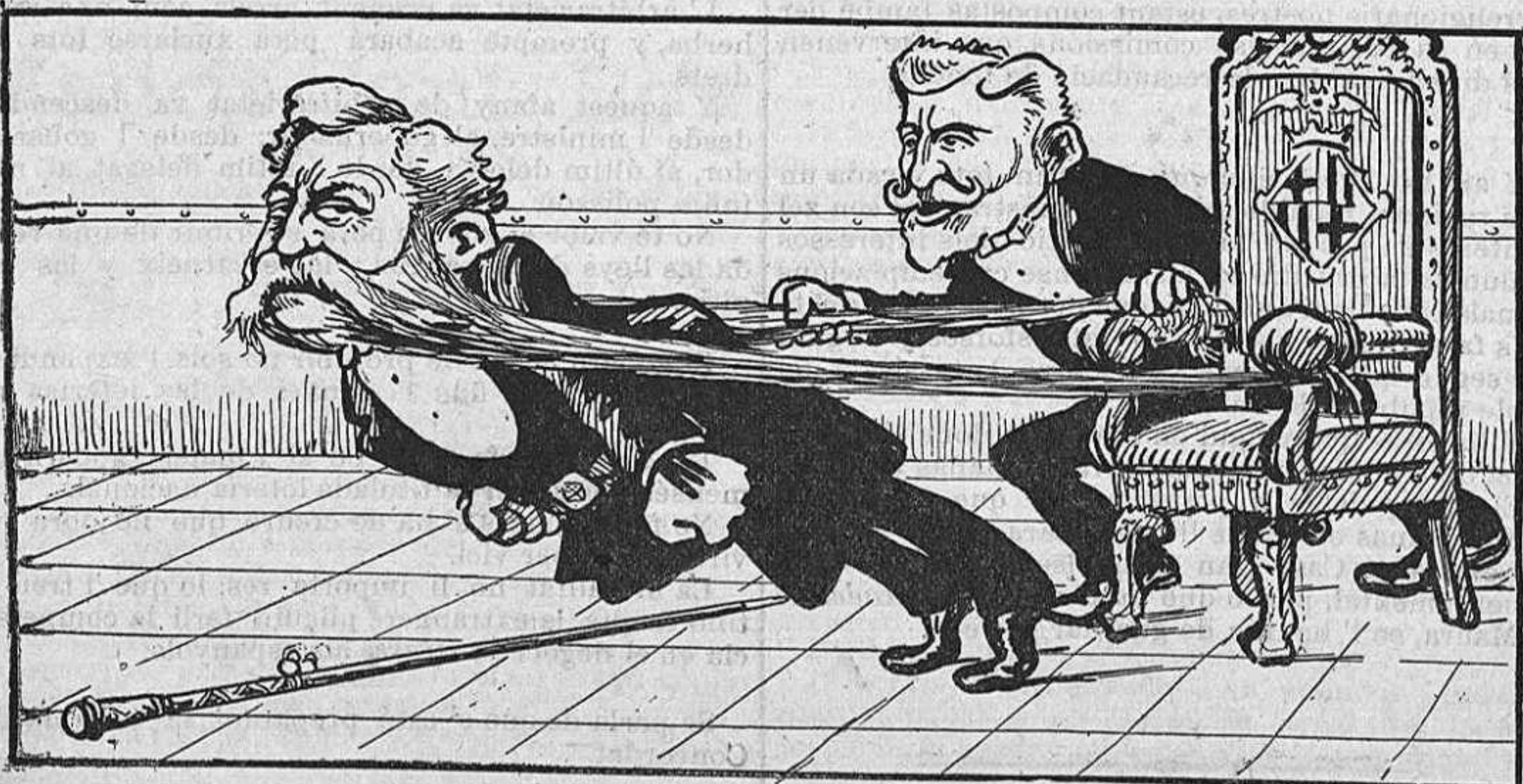
Gran pel·lícula final de un' obra sensacional.

Están en vaga 'ls barbers pro s' afayta pels carrers.

En John Bull, molt avispat, ja las unglas ha ensenyat.

Un que vol deixá 'l silló y un' altre que crida: ¡Xóo!

En el Congrés tot ho ensorra, aquest, ab un cop de porra.

La caricatura al extranger. — Inteligencia cordial

L' Africa ja no 'ls divideix. Ara son ells els que se la divideixen.

Ara, per lo que respecta a lo demés, ens acullim als beneficis promeors en la fulla al «cristiano que la publicare.» Que 'ls nostres lectors la llegeixin y la guardin, segurs de que quan la dona 'ls vagi de part, posantli la carta (ja poden suposar ahont) podran prescindir dels serveys del metje y de la llavadora, lo qual sempre es un adelantó.

La situació dels russos no 's millora poch ni mica en l' Extrém Orient. Els japonesos pegan de ferm, y no 'n vulguin mes de polsaguera que la que surt dels russos!
¡Que s' hi ha de fer! Las nacions, al igual que 'ls individuos, tenen la seva planeta!
Per un ós está representat heráldicament l' imperi moscovita. Y la Russia no 's pot desentendre del seu destino. Desde que va estallar la guerra, *está fent l' ós.*

Sant Bertrán, el Virrey, *els bisbes de Barcelona, Urgell y Vich* y altres autoritats compromeses ab el Govern central. Eixiren en confusió espantosa, á corre cuita, y se dirigiren cap á las rocas del mar y cap als viaranyes de la montanya de Montjuich; però, encalsats pel poble que 'ls perseguí ab verdader furor, foren apunyalats *sense escaparsen mes que 'ls tres bisbes, que 'l poble respectá, y alguns servents per qui els bisbes intercediren.*

Ja ho veuen: els tres bisbes, ab tot y estar compromesos ab el poder central, s' escaparen de que 'ls deixessin fets un garbell.
Passan els sigles, mes lo que no passa ab ells es la tendencia clerical dels companys de causa.

Al Cardenal Cassanyas també li han donat una gran creu.
Pero no la de Carlos III, ni la de Alfonso XII, ni la de Isabel la Católica: l' hi han donat la del Sant Sepulcre. La mes funeraria de totes.
Tot aixó tindrà adelantat el dia que 's mori. Podrá férsela posar en el panteón.

L' altre dia va ser denegada l' autorisació pera celebrar un meeting sols per haverse anunciat qu' en el mateix hi pendrían part alguns noys fent propaganda republicana y lliure pensadora.
¡A quin extrém ha arribat la situació actual!
La paraula de uns noys l' hi arriba á fer por.
Que 'm dispensi 'l Sr. González Rothwos: lo que ha fet en aquest particular no es una mida de govern; es mes aviat una solemne *criaturada.*

REPICHÉ

Sevilla deyan lo mateix que aquí, que no s' invertiria un sol céntim de las arcas municipals en el viatge regi.
Y á pesar de aquesta seguret, s' ha realitat una transferencia de 38,000 pessetas, pera cubrir els gastos fets.
Aquestas cosas son com certs menjars indigestos, que fins després de molt temps de consumits, tornan á la boca.

El dilluns de aquesta senmana era 'l sant de 'n Maura.
¡Sant Antoni!
Ab tal motiu sembla que va rebre de Barcelona un gran número de regalos.
En González Rothwos va enviarli un bastó de matalasser.
El general Zuleta, una gorra de quartel.
L' Eminentíssim Cardenal Cassanyas, un pot de indulgencias plenarias en conserva.
El president de l' Audiencia, un testimoni auténtich de la sentencia condemnant al Artal á 17 anys de presidi.
El Sr. Monegal un utensili pera fer la cambra... de comers.
El mes rumbós de tots signé 'l Sr. Boladeres, que li enviá dos pels de las sevas patillas dintre de un medalló, ab el següent lema: «No me olvides.»

Un regionalista qu' ensenya l' orella.
El marqués de Camps ha presentat la següent esmena á la reforma de la lley electoral:
«Para que el elector pueda emitir su voto, será condición precisa la presentación de su *cédula personal* al presidente de la mesa.»
Es á dir: no votarán sino 'ls que tinguin *cédula*. Els vots estarán á disposició dels expendedorers de *cédulas*, y á mercé, per consegüent, dels que vulguin gastarse mes diners en adquirirne.
Sr. marqués de Camps: se li veu el porta-monedas. Fiquise'l á la butxaca.

Un diputat carlí va presentar una proposició al Congrés demanant que aquest declarés que havia vist ab disgust que Mr. Loubet, durant la seva estancia á Roma, no hagués anat á visitar al Papa.
Una proposició eminentment cómica.
A pesar de lo qual va ser votada nominalment, havent donat el seu vot en favor d' ella... ¿quí dirían?
¡El Sr. Soler y March! Un regionalista que usa alternativament dos prendas pera cubrirse 'l cap: la barretina y la boyna.

Una noticia que no deixa de tenir la seva significació:
«Ha sigut negat el bronzo sollicitat pera la construcció del monument á Castelar.»
Naturalment, aquesta negativa ha partit del govern de 'n Maura. Perque vámos á veure: ¿qu' era en Castelar com orador al costat d' ell?
Van passant els días, las senmanas y 'ls mesos desde que D. Alfonso va dir per primera vegada qu' aspirava á ser el primer agricultor d' Espanya.
Posteriorment ho ha repetit una porció de vegadas, y es fácil que ho repeteixi encare moltes mes.
Y no obstant, aquesta es l' hora en que 'l seu govern responsable no ha fet ni pensat res en pro de l' agricultura. Ni una mida beneficiosa, ni un projecte útil, res enterament.

Si jo sigués amant de l' agricultura, y tingués uns ministres aixís, ¿no saben lo que faria?
Els faria ser agricultors si 's plau per forsa.
Y al efecte comensaria per enviarlos... á *escardar cebollinos.*
A Mérida s' han reunit els remaders pera pendre 'ls oportuns acorts en vista dels efectes funestíssims que ha produhit en el bestiar la vacuna del Institut bacteriológich de D. Alfonso XIII.
Ab motiu de aquesta vacuna hi ha mes de 8 mil ovellas atacadas.

Remader de Mérida voldria ser pera fer una proposició als meus companys de penas y fatigas.
¿Ha enmalaltit á las ovellas la vacuna del Institut bacteriológich de D. Alfonso XIII? Donchs cap á Madrid ab ellas, y en sent á Madrid cap al Congrés, y en sent al Congrés, que 'n Maura las hi dirigeixi la paraula.
¿Volen dir que ab un discurs de 'n Maura no 's curarían?

A la inauguració de la presó nova varen acudirhi las autoritats y moltas personas significadas en las esferas de la política y de l' administració.
Tots ells hi anaren en carruatje. ¡A la presó en cotxel!
Un espectador deya:
—Bé valdria la pena de que s' hi quedessin, y aixís podrían dir ab propietat que l' havian inaugurada!

Els segadors del any 1640, si fa no fa eran iguals als segadors de 1904: grans amichs del clero.
O sino jutjin per la efemeride que del *Corpus de Sanch* publicava días enrera *La Perdú*.
Aquí va l' últim epissodi:
«Al caure la tarde y davant de la inminencia del asalt, eixiren per un portell que donava á las hortas de

CONVERSA
—A quina hora vols que vingui, Enrich?
—Minut mes minut menos, vina per allá á las cinch... Are no vinguis massa aviat ó massa tart, perque 'm trobarías fora.
—Y si acás ets fora, ¿ahont serás?
—A casa 'l que t' he dit.

S. DORMUÁ M.
GEOGLÍFICH
×
AR AR
LI YG
L
E E E E
I I
ENRICH DOMÉNECH

CORRESPONDENCIA

Caballers: Pl. Q. A.L. Miguel Gibergans, Ramón Molins, Indalecio Vergés, Miquel Planas, Agustí Monistrol, S. F., J. Ferrer Navarro. Ll. P. Esparteret, Jaume Llach de V., Joan Catau, Sastrer, Pascual (El alicant), Pep Japonés y Vinals y Culouit de Granollers: No, caballers.
Caballers: Toni Baduá, Paco Alegre, Juan Roura, Carlos Pons, Suit Suet y Un calisay: Sí, caballers.
Caballers: Jaume Puig: Sentim no poguerlos complaure 1ª perque no 'ns preocupa l' assumpto y 'ns sabria greu que preocupés als nostres amichs, (aixís com no extranyém que siga la constant obsessió dels contraris) y 2ª perque la cosa 's prestaria á martingalas que no volém ni necessitem fer ni consentir.—L' Avi Riera: Rebut y gracias.—J. Moret de Gracia: Idem Idem.—E. Sala: ¡Que hi vol fer... si la gent de bé... es aixís!—M. B.: Tantas mercés.—Clar y Net: Aixó dels versos ho primfila millor. La *ideya* es lo que flaqueja.—Francisco Moreno: No sé si se 'n podrà treure profit.—Noy del Niu: No pot ser.—Carlos Pujol: Tampoch.—Un que ho té tot: Nonis.—Ajedrezista: No estém per *jaques*.—Joseph R. Codorniu: No van mal.—C. Plá: Deixis veure, si es servit. El dibuix no va mal, pero no té assumpto.—R. Montblaz: No fa.—J. Nicolau: No podém ocupárnose n.—Mirabent: Veurem.—J. Costa Pomés: Mercés.—E. Novell Sans: ¡Ay, si tinguessim prou espay disponible, sí, senyor!—Antolí B. Ribot: Potses sí.—A Ribas Ll.: *Puede!*—A. Llauredó M.: Cá, hombre, cá.—J. Romani C.: Ho decidirem.—Centinella de la Costa, Casas, José Sorella, J. B., P. A., A. A. y T., P. F., J. T., F. B., J. K. D., R. B., J. G. y V. R.: No 'ns es possible insertar las cartas que 'ns remeten per varis motius

ENDEVINALLAS

KARADA
Rendinte á discreció vas entregar la *hu-dugas tersa-quarta* y el teu cor á un poca solta vil, qui sense honor de ta credulitat se va burlar.
Com uns *sis-hu quinta* en ton gosar estavas de contents, ans que l' amor clavés el seu fibló y ans que 'l dolor logrés dels ulls la fel fer salicar.
¡Pobretal pel disgust obsesionada, total ab ell has vist aquest dilema: *quart* provocar la mort ó bé fugir. La desesperació 't deixá cegada bonica, exhuberanta crisantema encare no espigada á mitj florir.

J. COSTA POMÉS
ANAGRAMA
Part del cos molt estimada es lector el meu *total* y lluny de ser arengada el *tot*, es peix que molt val.

JOAN JANSANA
TRENCA-CLOSCAS
D.ª SILA DE ROCA

Formar ab aquestas lletas el títul de un drama castellá.
A. CABARACH

Dissapte día 25
NÚMERO EXTRAORDINARI
DE
LA CAMPANA DE GRACIA
8 planas — 10 céntims
Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.ª